

δὴ εἰς αὐτὸν τὸν ἴδειν αὐτίκειται σὺν πρᾶγμα φανερώπιτον καθὼς τὸ πρῶτον, ἐπειδὴ οὐ πόσοτης τῷ σιδήρῳ φαίνεται ὅτι ἔστι πολὺ μεγαλιτέρα ἀπὸ τὸν ἴδιαν αὐτὸν γῆν. Τὰ συεῖα τῆς μεταλλικῆς ταύτης ζάσιας ἐγχυνόντων αλιθῶς εἰς τὸν ἴδιαν γῆν οὐλα, ἵτις σωμένη ἀπὸ τοῦ λείψαντος ζωτικῶν καὶ φυτικῶν ζειῶν, καὶ εἰς τὸν ὄποιαν ἀποδεῖξομεν τῷ ασυρωτῷ σιδήρῳ τὸν παραγωγὴν· ἀλλὰ τοῦτο ἐγένετο περὸν τῆς μετακομίσεως ἀντῶν καὶ ἀποθέσεως μέσα εἰς τὸν βράχον τὰς χανδακας. Ή λαστάδης λοιπὸν γῆ, τὰ συεῖα τῷ σιδήρῳ, οὐ μέλαθδης ἄμμος, καὶ τὰ λιθάρα, καὶ μετεκομίδησαν ὁμοῦ καὶ συαπετέθησαν· εανὶ δὲ μετὰ ταῦτα ἐγένοντο ἐκεῖ σιδήρου συεία, ἐγένοντο μόνον πολλὰ ὄλιγα. Απὸ σὺν ἕκαστον τῶν μεταλλείων αὐτῶν ἔλαβε πολλὰς χιλιάδας μεδίμνων, καὶ χωρὶς νὰ ἐπαειδημήσω ἀκριβῶς τῆς λαστάδης γῆς τὸν ποσότητα, ἵτις ἀκόμη ἔμενε μέσα εἰς ἐκεῖνα τὰ ρίγματα, ἕδον ὅτι ἦν πολὺ ὄλιγωτέρα ἀπὸ τὸ συυπάρχον ἐκεῖ μέταλλον.

Αποδεικνύεται δὲ ἀκόμη ὅτι τῷ ασυρωτῷ σιδήρῳ τὰ μεταλλεῖα παρεσύρησαν ἐκεῖ διὸ τῆς κινήσεως τῶν ὑδάτων, ἐκ τῶν ἐφεξῆς. Εἰς τὸν ἴδιαν ἐπαρχίαν τειῶν λόβων διαστήματος ἔστι μία ἴκανως μεγάλη ἐκτασίς, σχηματιζόμενα ἐπαύω τῶν τιτανωδῶν λόφων μίαν μηραὶ πεδιάδα τόσου ύψους καθὼς ἐκείνη, περὶ ἣς αὐτῷ τῷ πλάνῳ συντεταγμένη ἔμενε. Εἰς αὐτὸν τὸν γῆν δέείσκεται πάλιν σὺν πλῆθος ασυρωτῷ σιδήρῳ, ὁ ὅποιος εἶναι διαφόρως απάκαπωμενός, καὶ τε-

210 ΕΠΟΧΑΙ ΤΗΣ ΦΥΣΕΩΣ.

Θερμούς κατ' ἄλλου βόπον· ἐπειδὴ, αὐτὶ νὰ
κατέχῃ τὰ ἀπόκριμα ρίγματα, τὰς ἐσωτερι-
κὰς τῶν βράχων κνεώνας, αὐτὶ νὰ χηματί-
ζῃ σᾶς, ἢ πολὺς κατὰ κάθετον σάκκος, εἰς
ὅξ ὅμιλος ταυγυμένη βαπτεῖδὸν, ἵτοι κατὰ
σράματα σειζόντεια, καθὼς ὅλα τὰ ἐπίλοι-
πα κατακαθίσματα τῷ ύδατι, αὐτὶ νὰ κα-
τέρχηται εἰς τὰ βάθη, καθὼς τὰ πρότερα, ἐκ-
τείνεται ἐπιπόλαιος πρὸς τὴν ἐπιφανεῖαν, εἰς
πάχος μόνον τινῶν ποδῶν, αὐτὶ νὰ γίναι αὐτο-
κατωμένη μὲ λιθάνεια καὶ ύελωδη ἄμμον, α-
ναμίγνυται μόνον μὲ ἄμμον τιτανικῷ. Φέρει
πρὸς τάτοις καὶ σὸν αἴξιο παραπήριτον φαινόμενον,
ἵτοι σὸν πλῆθος ἄμμωνείων κεράτων, καὶ ἄλ-
λων παλαιῶν κογχυλίων, ἀπὸ τῶν ὅποιων
φαίνεται ὅτι ὀλόκληρον τὸ μεταλλεῖον συντί-
θεται, καὶ ὡς εἰς τὰ ἐπίλοιπα πρότερα μήτε
τὸ ἐλάχιστον σημεῖον κογχυλίων δέεισκεται,
μήτε σώτεριμα, μήτε κανὸν δεῖγμα γεόντων
τιτανικῶν, αὐτὸς καὶ ἔχειται ὀλοκλήρως
μέσα εἰς τιτανώδεις βράχυς. Τὸ ἔχατον αὐ-
τὸ μεταλλεῖον, τὸ ὅποιον περιέχει σᾶς τόσον
μεγάλον ἀριθμὸν θαλασσίων ἀρχαιοτέτων κογ-
χυλίων, μετεκομίδη λοιπὸν μὲ ὅλα ἐκεῖνα τὰ
θαλάσσια σωζέιματα διὰ τῆς φορᾶς τῷ ύ-
δάτων, καὶ ὡς υπόσασις ἀπετέθη κατὰ σρώ-
ματα ὄριζόντεια, ὅσα δὲ περιέχει τοῦ μετάλ-
λων πυρία, καὶ τὰ ὅποια εἰσὶ πολὺ ὀλιγώ-
τερα ἀπὸ ἐκεῖνα τῷ προτέρων μεταλλείων,
τῶν αὐτομειγμένων μὲ τὰ λιθάνεια, συγκα-
θειλκύδησαν ὥστα μὲ τὰ κογχύλια. Ε-
πομένως ὅλων αὐτῷ τῷ ύλῳ ἡ μετακόμισις,

ηγή

καὶ ὅλων τοῖς τοιχίοις τῷ ασυριατῷ σιδήρῳ οὐ άπόθεσις, ἐγένετο διὰ τῆς συγκλύσεως σχεδὸν κατὰ τὸν ἴδιον χώρον, ἦτοι ἐν ᾧ ἀκόμη οἱ λόφοι ἡμῶν ἐκαλύπτοντο ἀπὸ τὰς Θαλάσσας.

Τῶν δὲ λόφων μήτε αἱ κορυφαὶ μήτε τὸ ὅλον ἔχονται ἕδη τῶν ἴδιων μορφῶν, ὃποι εἰχον τὸ φρῶτον ὅταν ὑπὸ τοῦ ὑδάτων ἔξεσκεπάσθησαν, τοῦ ὅποιων μόλις τὸ φρῶτον χῆμα διέμενεν. Αἱ ἔξεχουσαι γωνίαι ἀυτῶν καὶ ὑπεισδυόμεναι ἀπέβισσων ἀμβλυότεραι, οἱ κατίφοροι ὄλιγώτερον πριμωδεῖς, ὄλιγώτερον μὲν αἱ κορυφαὶ ἀντίθεται ὑψηλανθίαι, ἀλλὰ πλέον θερμότεραι· ἀπέστασαν οἱ ὑετοὶ καὶ ἔξεχώεισαν τὸ χῶμα ἀντίθετον, οἱ λόφοι λοιπὸν ἐταπεινώθησαν κατ' ὄλιγον ὄλιγον, καὶ αἱ κοιλαδες ἐγέρμισαν ἐν ταύτῳ, ἀπὸ τὸν σωρὸν ἔτεσαν ὑπὸ τῶν ράγδαιων ὑδάτων γῆν, ἢ ὑπὸ τοῦ ρύματος. Αἱ φανταδῆτις μόνον ὅποιον τάχα ὑπῆρχεν ἀλλοτε τοῦ Παεισίων τὸ ἐδαφος, καὶ τοῦ πέριξ ἀυτῶν· ἐκ τῆς οὖδες μέρες φαίνονται ἐπαύω τοῦ λόφων, ἀπὸ τῆς Βοιγιράρδες ἕως τῆς Σένας, ὄλοκληρα τιτανώδη μαρμαρα γεμάτα ἀπὸ τὰς ἀπολειθωμένα κογχύλια, ἐκ δὲ τῆς ἐτέρης κατὰ τὸ Μοντμάρτρον, λόφοι γυναικῶδεις καὶ ἀργιλλώδεις, οἱ ὅποιοι παρομοίως χεδὸν ἀφιεμένοι υπὲρ τὸν Σηκουάναν (ι), ἔχοντες τῇ σημερον μόρον· σὺ μεσαιον υψός. Εἰς τὸ χάος

ο-

(ι) Σηκουάνας κοινότερον Σένα ή Σένη, Seine, ποταμός τῶν Παεισίων. Όρα τῷ τῷ εἰ τῷ Β. Τόμ. Γεωγραφικὸν τῷ λέξεων ἐλεγχον. Ο Μ.

ὅμως τῷ Βικέτρῳ, γαὶ τῷ πολεμικῷ Σχολείου, σύρεθησαν ξύλα δεδηλόμενά απὸ αὐθρώπινον χεῖρα, εἰς βάθος ἑβδομήκοντα πάντε ποδῶν· ὥστε φαίνεται αὐτοφίβολον ὅτι ὁ παρὰ τὸν Σικουανὸν τόπος δεῦτε εγέμισέ ποτε απὸ τῆς επιστιβαχθείσης γῆς, πλέον τῷ ἑβδομήκοντα πάντε ποδῶν μόνον οὕτως ὅτου ὑπάρχοσιν οἱ αὐθρώποι· καὶ τίς οἶδε πόσουν οἱ παρακείμενοι λόφοι εσμικρύνθησαν ὑπὸ τῷ ὑετῶν κατὰ τὸν αὐτὸν χρόνον, γαὶ ποῖον ἄλλο τε ὑπῆρχε τῆς γῆς τὸ πάχος; Τὸ αὐτὸν τοῦτο ρῆτεον γαὶ περὶ τῷ λοιπῷ λόφων, γαὶ τῷ ἑπιλοίπῳν ἄλλων κοιλάδων· οἵσαν ἴσως αὐταὶ διπλασίως υψωμέναι πλέον, καὶ διπλασίως βαθύτεραι, ὅταν εξεσκεπάλθησαν απὸ τὰ ὕδατα. Βέβαιον μάλιστα εἶνιν ὅτι ἀκόμη καθ' ἐκάστῳ τὰ ὄρη ἐκταπεινύνται, καὶ ὅτι αἱ κοιλάδες γερμίζουσι χεδὸν απὸ τῷ επιστιβάγματος, κατὰ τὸν αὐτὸν λόγον. Ἡ ἐλάττωσις μόνον αὐτὴ τῷ υψούς τῶν ὄρέων, ἥτις συμβαίνει τῇ σύμερον καθ' εἴα αὐταιρέθησαν ἔροπον, ἐγένετο πολλῷ ταχύτερον εἰς τὰς φράτες χρόνους, κατ' αὐτοὺς γίαν τῆς μεγάλης αὐτῶν κατφοεικῆς ἐγκλίσεως· καὶ ἔως ὅτου αἱ αἰσθόπτες τῆς γῆς οὕτως μαλισθῶσι χειρίζονται πολλαὶ χιλιάδες χρόνων καὶ τὸ παρὸν, καθὼς αὐτὸν εἰς τὰς φράτας ήλικίας ἐγένετο όντος ὀλίγων.

Ἄλλ' αἱ επαναστρέψαμεν εἰς τὴν φροτέραν ταύτην Ἐποχήν, καθ' οὓς συρρόσσαντα ἐκ τῷ Πόλων τὰ ὕδατα ἐσκέπασαν τὰς ὑπὸ τὸν Ἰσημερινὸν γαῖας. Εἰς τὴν διακεκαυμένην ταύτην Ζώνην ἐγένοντο αἱ μέγιστοι καταστροφαί·

περὶ αὐτῷ ἵνα πιστωθῇ ὁ πεφέργος νῦν, ἃς αἰαβλέψῃ εἰς μίαν Γεωγραφικῶν σφαιρῶν καὶ ὅψεται, ὅτι ὅλη ἡ μεταξὺ τῶν δύο κύκλων τῆς Ζώνης αὐτῆς ἐμπεφειχόμενη ἔκποσις, παρασάνει μόνον τὴν ἀρείπτια μίας αὐτοφείσις Ήπείρου, καὶ μιᾶς καταποντισθείσης γῆς. Τὸν ἄπειρον πλῆθος τῆς Νίσαν, τῶν Ιδυῶν, τῆς Σύρτεων, τῶν ἡμιτεμνομένων βραχιόνων τῆς Θαλάσσης καὶ Γῆς, ἀποδεικνύεται τὸ πολυάριθμα κατακαθίσματα, ὅποι εἰς τὸ δύρυτατον αὐτὸν μέρος τῆς Κόσμου ἐγένεντο. Τὰ ὅρη ἐκεῖ εἰσιν ὑψηλότατα, βαθύτατας ἀπὸ τὰ ἄλλα μέρη αἱ θάλασσαι· καὶ βέβαια τότε, ὅταν τὰ μεγάλα αὐτὰ κατακαθίσματα ἐγένεντο φρός τὰ μέρη τῆς Ἰσημερινῆς, εἴξεπεσον τὰ ὕδατα, τὰ ὅποια ἐκάλυπτον τὰς ήμετέρας Ἡπείρους, υπειράφεισαν, οὕτε ῥέσσαν κατὰ τὰς γαῖας τῆς Νότης, τῶν ὅποιων ἐγέμισαν τὰ τόσα χάσματα, καὶ ἐγύμνωσαν τὰ ὑψωμάτων ἐπὶ πλέον μέρη τῆς Γῆς, καὶ μετέπειτα τῆς ήμετέρας Ἡπείρου τὴν ἐπιφάνειαν.

"Ἄς φαταδῇ λοιπὸν ἦδη ὁ νῦν τὸν ἄπειρον ἐκείνων ποσότητα διαφόρη εἴδες ὑλῶν, αἱ ὅποιαι τότε μετινέχθησαν ἀπὸ τῶν ὕδατων πόσας ὑποστάσεις διαφόρη φύσεως δὲν ἀπέδευτο ἐκεῖναι ἡ μία ἐπὶ τὴν ἄλλην, καὶ πόσον διὰ τῆς τοιαύτης αἰακυκλήσεως ἐπομένως δὲν μετεβλῆθη ἡ φράτη τῆς Γῆς ἐπιφάνεια; Εἴ τοι ἐνὸς μέρες ἔδιδον αἱ παλίρροιαι εἰς τὰ ὕδατα μίαν διάβεη κίνησιν ἀπὸ Ἀνατολῶν φρός Δυσμάς, αἱ συγκλύσεις ἐκ τοῦ ἑτέρου πεφειχέομεναι ἀπὸ τῶν Πόλων διέτεμνον τὴν

κίνησιν ταύτων, καὶ διδύμων τὰ Θαλάσσια
ἀποτελέσματα ἄλλον τόσον; καὶ Ἰσαῖς ἡρὸς
τὸν Ἰσημερινὸν περισσότερον οὐ εἶπε τὸν Δύσιν.
Πόσαις ιδιαιτέροις ἔφοδοι δὲ εὑρίσκοντο ἀπό οὐλα
τὰ μέρη; κατ' αὐτούς μέτραν δέ οὕτω τὸ μέγιστον
κατακαθίσμα ἔχουμενος μήτιν νέαν βαθύτη-
τα, σχέπτηται δέ τοι οὐδέποτε τὸ κυρὸν χάσ-
μα. Εἰς δὲ φαίνεται ὅτι σχεδὸν αὐτοκατέστη
πάλιν τῇ σῆμερον τῆς Θαλάσσης οὐ ισόρρο-
πια, καὶ ὅτι αὐτῆς μόνη οὐ κατέργεια τένει εἰς
τὸ ναὶ κερδίσῃ κακὸν μέρος καὶ Δισμάς, καὶ α-
νακαλύψῃ ἔτερον ἡρὸς "Εἰς, Βεβαιόν εἶναι μὲν
λού τοῦτο, ὅτι ἐκταπεινῦνται οὐ γένει μᾶλλον
καὶ μᾶλλον αἱ Θαλάσσαι, καὶ ὅτι ἐκπεστύνται
κατ' αὐτούς μόνη ἐπισυμβαίνοντος νέας τι-
νος κατακαθίσματος πάλιν, οἵτι διεῖ τῆς πᾶν
Κρατήρων κατέργειας, καὶ τοῦ σεισμῶν τῆς γῆς,
οὐδὲ τοῦ βεβαιοτέρων καὶ ἀπλυτέρων κύστων,
ἐπειδὴ τὰ αὖτε ὅδη μέρη τὰ εσωτερικά τῆς γῆς
σώματος, ἀκόμη δὲ επεπέδωθησαν, οἱ Κρα-
τῆρες καὶ τοῦ συντιναγμῶν τῆς Σφαίρας αἱ συ-
ντράξεις, εἰσὶν αὐτῶν ἀποδεικτικῶταν ση-
μεῖον. Τὰ ὑδάτα δέ, διορύζεσθαι κατ' οὐλίγον οὐ-
λίγον τὰς Θόλους καὶ τὰ χώματα τοῦ ύπογείου
αὐτῶν απηλάσιαν, καὶ αφ' οὗ τινα βυθισθῶσιν,
ὑπόδυσμάν της επιφανείας τῆς Γῆς ἡρὸς ε-
κεῖνα τὰ μέρη, χηματιδίσονται νέατι κοιλάδες,
τοῦ οποίων ὑπέρον κατακυρίσσεται οὐ Θαλάσσα.
Μὲν οὖλον τότε, ἐπειδὴ τὰ τοιαῦτα συμβεβηκό-
ται, οὗταί κατ' αρχὰς πολλὰ συσεχτῆ, εὑρίσκον-
ται κατὰ τὸ παρόν πολλὰ σπάνια, διαμάρτυρα

ναὶ πορεύμασι, ὅτι σχεδὸν ἀπεκατέστη ἡ Γῆ
εἰς μίαν ἥρεμον κατέστατη, ὥστε οἱ κάτοικοι
διὰ διώνυται πλέον νὰ φοβηθῶσι τὰ ἀπόβο-
πατα ἀποτελέσματα τῆς μεγάλων ἐκείνων συ-
τιναγμῶν.

Η ἀποκαθίδρυσις ὅλων τῶν μέταλλικῶν
χρήματων τῶν ἔρυκτῶν ύλῶν, ἥκολόθησε χεδὸν με-
τὰ τὰς ἀποκατάστασιν τῆς ύδατων, φρονγύσα-
το δὲ ἀπὸ τὰς ύποστροφὰς αὐτῶν, ἡ διάταξις
τῶν ἀργυρίλαδῶν ηγήτηται τιτανωδῶν ύλῶν· ὁ θηρια-
τίσμος, ἡ τοποθεσία, ἡ δύταξία ἀπασῶν τῆς
τελευταίων ύλῶν σημαίνει τὸν χρόνον καθ' ὃν
ἐκάλυπτε τὰς ἡπείρες ἡ Θάλασσα. Πρέπει ὅ-
μως νὰ παραπτρίσωμεν ὅτι ἀφ' οὗ ἤρξατο νὰ
γίγνηται τῶν θαλασσῶν ἡ κίνησις καθὼς τῇ
σύμερον, ἀπὸ Ἀνατολῶν ωρὸς Δυσμᾶς, ἐ-
ξειργάσαντο ἐκεῖναι τὰς ἐπιφανείαν τῆς Γῆς
ἀπὸ Ἀνατολῶν ωρὸς Δυσμᾶς περιαγότερον, τὸ
ὅποιον δεῦτε ἐγένετο ωρότερον, ὅταν ἀπὸ Με-
σημβείας διελθυόντο ωρὸς Βορρᾶ, μήτε αἱ-
φιβαλλόμενοι, ἀφ' ἧς σκεφθῶμεν σὸν ωρᾶγμα γε-
νυκὸν λίαν καὶ ἀληθέρος (ι)· ὅτι εἰς ὅλας τὰς
η-

(ι) Αἱ κινήσεις τῶν ύδατων ἀπὸ Ἀνατολῶν ωρὸς Δυσμᾶς ὑξειργάσαντο τὰς τῆς Γῆς ἐπιφανείαν, κατὰ τὸν αὐτὸν βόρον. Εἰς ὅλας τὰς Ἡπείρους τὴν Κόσμου, ἡ κατήφορη ἔγκλισις ἀπὸ τῆς Δυτικοῦ μέρους ἐστι με-
γαλύτερε πάρετε ἡ ἀπὸ τῶν Ἀνατολικῶν. Φαίνεται αὖθις ωροδιλότατη εἰς τὰς Ἡπείρους τῆς Ἀμερικῆς, τῆς ὁ-
ζοίσες οἱ κατήφοροι ωρὸι τὰς Δυτικὰς θαλάσσας εἰσὶ κρημνωδέσσασι, καὶ τῆς ὁποίας ὅλαις αἱ γαῖαι ἐκτείνον-
ται εἰς μίαν ὄμαλην ἔγκλισιν, καὶ τελευταῖς αἴποτε-

216 ΕΠΟΧΑΙ ΤΗΣ ΦΥΣΕΩΣ.

πέρυς τῷ Κόσμῳ, τὸ καπιφορικὸν τῆς Γῆς ὡς
φρός τὰς κορυφὰς τῶν ὄρέων ἔστι πάντοτε σφο-
δρό-

λίσθασιν ὅλαις εἰς πεδίσεις βύρυται καὶ τὸ μέρος τῆς και-
μένης Θαλάσσης φρός Ανατολάς. Εἰς δὲ τὴν Εὐρώπην
ἡ γραμμὴ τῆς κορυφῆς τῆς Μεγάλης Βρεττανίας, οἵτις
ἐκτίνεται ἀπό τῶν Βορείων φρός Νότου, ἐστι φρός τὰ
Δυτικὰ παραθαλάσσια πολὺ πλησιερέρα τοῦ Ὡκεα-
νοῦ, πάρα φρός τὰ Ανατολικά, καὶ κατὰ τὸν αὐτὸν
λόγον αἱ κέμεναι κατὰ τὸ Δυτικὸν τῆς Ιρλανδίας τε
καὶ Αγγλίας θάλασσαν, εἰσὶ πολῶν βαθύτερα ἀπὸ τῶν
θαλασσῶν, οἵτις διαχωρίζει τὰς Αγγλίαν τῆς Βα-
στικῆς. Τῆς δὲ τῇ Νορβεγίᾳ κορυφῆς ηὕτη γραμμὴ ε-
στι πολὺ ἐγγυτέρα φρός τῶν Ὡκεανὸν πάρα φρός τῶν

Βαλτικῶν θαλασσῶν. Ταῦτη δὲ τῆς υπερτάπαις κορυφῆς
τῆς Εὐρώπης, εἰσὶ φρός Δυσμάς υψηλότερα, οἱ φρός
Ανατολάς, καὶ ὅταν θεωρήσει τὰς σειραῖς τῆς φιλο-
τεις κορυφῆς ἀπὸ τῆς Ελβετίας ἄχει τῆς Σιβηρίας,
φάνεται πολὺ πλησιερέρα μὲν τῶν Βαλτικῶν θαλασ-
σῶν καὶ τὸ Αρχιπέλαγος, πάρα μὲν τὸν Εὔξενον, καὶ
τὰς Κασπίας. Αἱ Αλπεῖς καὶ ὁ Απεινίνος, γεννιέ-
ζοσι περισσότερον φρός τῶν Μεσόγεων πάρα φρός τὸ
Αὐδριατικὸν πέλαγος· οἱ σειραὶ τῷ ὄρεων, οἵτις ἐξέρχε-
ται ἐκ τῆς Τυρολικῆς Γῆς, καὶ διεῖ τῆς Δαλματίας,
ἐκτίνεται ἕως εἰς τὰς ὁξύτατὰς τῆς Πελοποννήσου, πα-
ραπορδύεται ὡπαῖς εἰπεῖν τὰς Αδριατικῶν θαλασσῶν,
ἔν τῷ τῷ αὐτῷ αὐτικέμενα μέρη εἰσὶ πολὺ παπ-
υότερα. Εκεῖ ἐξακοδελλήσῃ τις δὲ τῇ Ασίᾳ τὰς σι-
ραῖς, οἵτις ἀπὸ τῶν Δαρδανέλλων ἀρχομένη, ἐκτίνεται
ἕως εἰς τὸν Πορθμὸν τῶν Βαβέλ - Μαύδελ, δύρησι ὅτι
τὸν Ταύρο, τὸν Λιβανό, καὶ ὅλης τῆς Αραβίας αἱ κο-
ρυφαὶ, παραπορδύουται τὰς τε Μεσάγηνον, καὶ τὴν Ερυ-
θραῖ θαλασσῶν· καὶ ὅτι ἡσιν δὲ Ασίᾳ χῶραι δύρυται,
πάς ὅποιας καπαρδύεσσιν οἱ μακροὶ ποταμοί, οἱ ὄ-
ποιοι διαφέροντες εἰσβάλλοσιν. εἰς τὸν Περσικὸν Κόλ-

δρότερον ἀπὸ τῆς Δυτικῆς μέρας παρὰ ἀπὸ τοῦ Αὐτολίκου. Τότε φαίνεται εἰς ὅλοκληρον τὴν
ξη-

ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΟ ΕΡΕΥΝΩΝ ΙΩΑΝΝΙΝΑΣ
ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ ΕΠΙΧΕΙΡΗΣ ΚΑΙ ΕΦΕΤΟΥ

πον. Ἡ κορυφὴ τῆς ἐξωσίων ὄρέων τοῦ Γάττας (πέραν τοῦ Γάγγου) ἔγγιζα περισσότερον φρός τῆς Ἀνατολικῆς θαλάσσας. Ἡ κορυφὴ, ἥτις ἀπὸ τῶν Δυτικῶν ὄρέων τῆς Σινᾶς, διατίνει ἀκεφαλής ὁρός τῆς Μάλακα, εἰς μᾶλλον πλησιερέρα φρός τὸν Δυτικῶν παρά φρός εἰς Ἀνατολικῶν θαλασσῆς. Ἡ εἰς Ἀφρική σερρὰ τῶν Ἀτλαντικῶν ὄρέων, ἔξαποσέλλει οὐχὶ τόσον μακρὺς ποταμὸς ἵππος τὸν θάλασσαν τῆς Καναρίων, καθὼς εἰς τὰ ἐνδότερα τῆς Ἡπύρης, οἱ ὄποιοι, διατρέξαντες τὰ ἀπώτατα διασήματα, χύνονται τελευτῶν μέσα εἰς λίμνας, καὶ διαδίδονται εἰς δύρυπτα τέλματα. Τὰ ἀκρότατα τῶν ὄρέων, τὰ ὄποια κατατάσσεται φρός Δυσμάς κατὰ τὸ Πράσινον Ἀκρωτήριον, καὶ δὲλλα τὰς Γαϊνέας, καὶ ἀφ' ἂν περὶ τὸν Κόγγου εἴλιχθισσαν, καταλαμβάνεσσι τὰ Σελίνιατα ὄρη, καὶ ἐπιμηκώνται ἕως εἰς τὸ Ἀκρωτήριον τῆς Καλῆς Ἐλπίδος, κατέχοντα κατὰ τὰξιν τὸ κεύρον τῆς Ἀφρικῆς. Θέλει γνωρίσῃ τις μὲν ὅλον τοῦτο αἰναδεωρῶν τὰς θαλάσσας κατὰ Ἀγαπᾶλας καὶ Δυσμάς, ὅτι οἱ Ἀνατολικοὶ ἔστιν ὄλιγώτερον βαθύτερα μὲν ἐν μεγάλον πλῆθος Νήσων, ἐν δὲ εἰς τὴν Δύσιν ἔχει τὰς μείζους βαθύτητας ἐξαισιωτέραν, ὄλιγωτέρας δὲ πλέον τὰς Νήσους, ὡς τὸ βαθύτερον μέρος τῆς Δυτικῆς θαλάσσης ἐστι πλέον ἐγγύτερον φρός τὰς ῥηθεῖσας σημαντικέσσι τὰς βαθύτητας τὸν Ἀγαπολικῶν θαλασσῶν ἢ τῆς Ἰνδικῶν.

Φαίνεται λοιπὸν γενικῶς εἰς ὅλας τὰς Ἡπύρους, ὅτι αἱ διαμεμερισμέναι ὁξύπτες εἰσὶν ἐγγύτεραι πάντα τε φρός τῆς Δυτικῆς θαλάσσας, παρὰ φρός τῆς Ἀγαπολικῆς, ὅτι τὰ αὐτιδέπτα μέρη τῶν Ἡπύρων ἔχειν, εἰσὶν ὅλα φρός Ἀγαπολας μείζης ἐπιμηκώμενα, συπεριτόμενα δῆμος κατὰ Δυσμάς, ὅτι τῆς Δυτικῶν ρόδυμάτων αἱ θαλάσσαι εἰσὶ πολλῷ βαθύτεροι καὶ διεσπαρ-

ξηραὶ τῆς Ἀμερικῆς, ὅπῃ αἱ κορυφαὶ τῆς σειρᾶς τῇδε Κόρδελιέρων εἰσιν ἐγγύτεραι καθ' ὅλα τὰ μέρη πρὸς τὰς Δυτικὰς θαλάσσας, καὶ ἀπὸ τῶν Ἀνατολικῶν πολὺ ἀφίσαται. Ἡ σειρὰ ὡπῇ τέμνει κατὰ τὸ μῆκος τῶν Ἀφρικῶν, καὶ οὐ διπλαῖς ἀπὸ τῆς Ακρωτηρίου τῆς Καλῆς Ἐπίδος ἐκτείνεται ἕως εἰς τὰ Σελβίαῖα ὄρη, ἐνιν διαστάσης πολὺ πλισιετέρα μὲ τὰς Δυτικὰς παρὰ μὲ τὰς Ἀνατολικὰς θαλάσσας. Παρομοίως εἰσὶ τὰ ὄρη, τὰ ὑποία ἐκτεινόμενα ἀπὸ τοῦ Κοριοεινοῦ Ακρωτηρίου εἰς τῶν Χερσόνησον τῆς Ἰνδίας, προσεγγίζονται περιστότερον μὲ τῶν Ἀνατολικῶν παρὰ μὲ τῶν Δυτικῶν θαλασσῶν. Οταν δὲ αὐτοδεωρῶμεν τὰς Χερσονήσους, τὰς Ἀκρωτηρίας, τὰς Νήσους, καὶ ὅλας τὰς γαῖας περικυλλυμένας ὑπὸ τῆς θαλάσσης, βλέπομεν ὅτι πρὸς Δυσμὰς αἱ κατφόρικαὶ ἀποκλίσεις εἰσὶ σφοδραὶ καὶ βραχεῖαι, αὖτε αἱ διεγκόμεναι πρὸς Ἀνατολὰς ὁμαλαί τε καὶ διεξόδικαι· τὰ αὐτίδετα ὅλων τῇδε ὄρέων εἰσὶ πρὸς Δυσμὰς πριμωδέστερα οὐ πρὸς Ἀνατολὰς, επειδὴ οὐ γενικὴ τῶν θαλασσῶν κίνησις ἐγκύετο παντοτε ἀπὸ Ἀνατολῶν πρὸς Δυσμάς· καὶ καθ' οὐ λόγον σκέψεσαν τὰ ὅδατα, διέφθειραν τὰς γαῖας, καὶ ἐγύρωσαν τῶν ὄρέων τὰς ράχεις,

μεύας ἀπὸ ὅλιγωτέρας Νήσους, παρὰ αἱ Ἀνατολικαὶ μαρτυρῆται πρὸς τάποις, ὅτι εἰς ὅλας ἐκείνας τὰς θαλάσσας αἱ πλεύραι τῷ Νήσῳ, τοῖς παντοτε ὑπηλότεραι, αἱ δὲ θαλάσσαι ὡπῇ ἐντὸς περιβρέχονται, βαθύτεραι ἀπὸ Ἀνατολῶν πρὸς Δυσμάς.

χεις, κατὰ τὸν τρόπον τῆς αὐτῶν πτώσεως, καθὼς φαίνονται εἰς σῦνα καταρράκτην ψευματικοῖς οἱ βράχοι, ἵνα διὰ τῆς σωστής τῷ ὄδατος πτώσεως φαγωμένη ἡ Γῆ. Ήσαν λοιπὸν ὅλαι αἱ ξηραὶ κατὰ Μεσομεσογαλαξίαν ἀπωξυμέναι ὑπὸ τῷ ὄδατῷ, τὰ ὅποια συνέρρεσσαν ἀπὸ τῆς Νοτείας Πόλης πολυπλοκότερα παρὰ ἀπὸ τῆς Βορείας. Οὗτοι δὲ ἀπεκατέστησαν κρημνωδεστέραις, εἰς ἀποκλίσεις κατὰ Δυσμάς μάλιστα σφοδροτέρας, ἢ τορὸς Ἀνατολᾶς εἰς τὸν ἐφεζῆς Χρόνυς, καθ' ἃς αὖτα τὰ ἴδια ὄντα ὑπεταγμησαν πλέον εἰς μόνην τὴν γενικὴν κίμην, ἥτις φέρεται γενικῶς ἀπὸ Ἀνατολῶν τορὸς Δυσμᾶς.

Τέλος τῆς Πρώτης Τόμου.